Vol. XXVIII. Registered No. M. 209 No. 7

JANUARY, 1915

மாதர் மித்திரி.

Tamil Woman's Friend

"MATHAR MITHIRI"

PUBLISHED BY THE

Woman's Foreign Missionary Society

Methodist Episcopal Church

U. S. A.

METHODIST PUBLISHING HOUSE
MOUNT ROAD, MADRAS

மாதர் மித்திரி.

இது இந்து ஸ்திரீகளின் உபயோகத்தின் பொருட்டு சித்திரப் படங்களுடன் மாதந்தோறும் பிரசுரமாகும் பத்திரிகை. பிரதி ஒன்றுக்கு ஒரு வருஷத்திற்கு, கையொப்பம் இரண்டு அணா. ஒரு மேல்விலாசத்துக்கு அனுப்பப்படும் ஒரு பிரதிக்கு ஒரு வருஷத்திற்குத் தபாற் கூலி மூன்று அணா. ஒரு மேல்விலாசத்துக்கு அனுப்பப்படும் ஐந்து பிரதிகளுக்கு ஒரு வருஷத்திற்குத் தபாற் கூலி ஆறு அணா. கையொப்பப் பணமும் தபாற் கூலியும் முன்னதாக அனுப்பப்பட்டாலொழிய பத்திரிகை அனுப்பப்படமாட்டாது. கடிதங்கள், கையொப்பங்கள் அனுப்புவோர் சென்னை மவுண்ட் ரோட்டிலிருக்கும் மெதடிஸ்ட் பப்ளிஷிங் ஹவுஸில் "மாதர் மித்திரியைப்' பிரசுரிக்கும் ஏஜெண்டு அவர்களுக்கு அனுப்பவேண்டும்.

THE WOMAN'S FRIEND

Is an Illustrated Tamil Monthly Magazine published for the benefit of Indian Women. Subscription for one year is 2 annas *in advance*. Postage for a single copy for one year is 3 annas *in advance*. Postage from 2 to 5 copies to one address is 6 annas *in advance*. Address all Communications and Subscriptions to Rev. W. L. KING, *Methodist Publishing House*, MOUNT ROAD, MADRAS.

பொருள் அடக்கம்.

	பக்கம்.
கீர்த்தனை	99
உண்மையான பெரியோரின் தாழ்மை	100
மேல் உலகம்	100
இந்தியாவின் பஞ்சங்கள்	101
தன்னைத்தான் சார்ந்திருத்தல்	103
கஷ்டப்படாமல் குழந்தைகளைப் பெற்றுவளர்த்தல்	105
சிறுபெண்ணும் எறும்பும்	107
சிகரெட்: அதினாலுண்டாகும் தீமைகள், அதினோடு எதிர்த்து நிற்குதல்	108
வர்த்தமானக் குறிப்புகள்	110
அசுத்த எண்ணங்களை அகற்றிவிடக்கூடிய ஜெபம்	112
அதிக விசேஷித்த தைரியம்	112

மாதர் மித்திரி.

புத். உஅ. ௧௯௧௫ ஷு - ஜனுவரி மீ. இல. எ.

PRAYER FOR THE NEW YEAR.

இராகம், தோடி. ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஞான திரி முதலொரு பொருளே, நரர் சுகமொடு வா அருள்,
ஞான திரி முதலொரு பொருளே.

அநுபல்லவி.

வானவர் துதி செய் அனாதி குருபரனே, ரீ ரீ ரீ ரீ
மானுவேல் எசெனும் நாம சங்கீதனே,— ஞான

சரணங்கள்.

1. மாதுக் குரைத்த ஆதி வார்த்தையின் வித்தே,
மண்ணில் ஈசாயின் வேராய் வழுத்தும் விண் முத்தே,
வேதப்ரமாணம் ஈந்த ஆறு லட்சண சித்தே,
விளங்கும் திருச்சபையில் இலங்கும் அரூப வஸ்தே,— ஞான

2. நித்தம் விக்கினம் வாராமல் ரட்சித்த நன்னேசா,
நெஞ்சில் கவலை, துயர் நீக்கும் சந்தோஷா,
சத்துருப் பசாசின் முடி தகர்த்த உல்லாசா,
சந்ததம் இச்சபையை ஆதரிப்பாய், சர்வேசா.— ஞான

3. புவியில் அநேக நரர் போயினர் முன்மாண்டு;
பூர்த்தியாய்க் காப்பாற்றி வைத்தீர் புகுத இவ்வாண்டு,
திவ்ய திருச்சபையோ சிறிய கடுகுப் பூண்டு
திரண்ட மரம்போலாகிச் செழிக்கவும் நீண்டு.— ஞான

4. தின முனதருள் புரி சீயோன் அனுகூலா,
தேசிகர் உளம் களிக்கச் சிறக்கும் நன்னூலா,
மன நலம் தரும் ஒரு பாகுரு பாலா,
வருட முதலில் புது வரமருள், சீலா.— ஞான

THE HUMILITY OF THE TRULY GREAT.

உண்மையான பெரியோரின் தாழ்மை.

ஒருவன் பெரியவன் என்று அழைக்கப்படுவது உண்மையானால் அதற்கு முதலாம் ரூபகாரம் அவன் எப்பொழுதும் தாழ்மை உடையவனாயிருப்பான். அதினால் அந்த மனிதனுக்கு ஒரு காரியமும் செய்யத்திராணி இல்லை என்பது அர்த்தமாகாது. அவன் தன்னுடைய அபிப்பிராயங்களை மற்றவர்களுக்குச் சொல்லும்போது ஒருபோதும் தவறமாட்டான். தன்னால் செய்யக்கூடிய காரியங்கள் என்னவென்றும், தான் பேசக்கூடிய விஷயங்கள் எவையென்றும் நன்றாய் அறிவான். அதுமாத்திரமல்ல, உலகம் செய்யக்கூடியது எது, அதுபேசக்கூடியது எதுவென்றும் அறிவான். எல்லாப் பெரிய மனிதரும் தங்களுடைய சொந்தவேலை என்னவென்று நன்றாய் அறிவார்கள். அதன்றி அவர்களுக்கு தங்கள் வேலையை நன்றாய் செய்யத் தெரியும். தாங்கள் ஒரு கூட்டத்தில் எதாகிலும் பேசினால் அது மற்றவர்களும் சரியென்று ஒப்புக்கொள்ளக் கூடியதாயிருக்கும். ஆனால் அவர்கள் தங்களைப்பற்றி பெருமையான எண்ணம் ஒருபோதும் கொள்ளமாட்டார்கள். அவர்கள், மற்ற மனிதர்கள் தங்களை விழுந்து கும்பிடவேண்டுமென்றும், ரொம்ப மதிக்கவேண்டுமென்றும் பெருமையான எண்ணம் கொள்ளுகிறதேயில்லை, அவர்கள் தங்களில் ஒரு சக்தியுமில்லையென்றே எப்போதும் நினைப்பார்கள். பெருமையான எண்ணம் அவர்களிலில்லை. அவர்கள் வேலை செய்கையில் தான் செய்ய வேண்டும் என்கிற நினைவோடு, தங்கள் வேலையைச் செய்கிறார்கள், தங்கள் வேலையைத் தாங்கள் செய்யாமல் அவர்கள் இருக்க முடியாது.

THE WORLD BEYOND.

மேல் உலகம்.

பிராஞ்சு தேசத்தில் உள்ள பெரிய நூலாசிரியர்களில் விக்றர் ஹயூகோ என்பவரும் ஒருவர். அவருடைய ஜீவியம் மகா விசேஷித்த அனுபவங்களால் நிறைந்துள்ளன. அவருக்கு அனேக விஷயங்களில் தவறுதல்கள் உண்டாயிற்று. ஆனாலும் மிக மேன்மையான பதவிக்கு வந்தார். தமது ஜீவியத்தில் தாம் பார்த்த விசேஷங்களையெல்லாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு மற்றவர்களுக்கு புத்தியாக பின்வரும் வார்த்தைகளை எழுதியிருக்கிறார்.

“தற்காலத்தில் ஒரே மனிதனிடத்தில் எல்லாக் காரியத்தையும் வைப்பது மிகவும் துர்லபம். பூமியிலே தனக்கு எல்லாம் கிடைக்கும் என்று எண்ணி பூலோக ஜீவியம் செய்வது மகா கஷ்டமே. இதினால் துன்பம் வரும்போது தேவனுடைய சட்டமாகிய பாடுபடுதல், நரகத்தின் சட்டமாகிய அவநம்பிக்கையாகி விடுகிறது. இதினால் நமது கடமை யாதெனில் எல்லாருடைய முகங்களையும், வானத்திற்கு நேராக ஏறெடுக்கப்பண்ண வேண்டும். நமது ஜீவியத்தின் முன்பாகமாகிய மோட்சத்துக்கு எல்லா ஆத்துமாக்களும் நடத்தப்பட பிரயாசப்பட வேண்டும். நாம் எப்படியாகிலும் இறந்து போகிறது நிச்சயம். அதினால் இவ்வுலகத்தில் இருப்பதில் பிரயோஜனம் என்ன என்று நினைப்பது மகா புத்தியீனம். இவ்வுலக ஜீவியம் ஒருவகையான இருட்டு. நாம் நல்லவர்களாய் நடப்போமானால் இந்த இருட்டு வெளிச்சமாக மாறி, வேறொரு இன்பமான உலகத்துக்குள் பிரவேசிப்போம். இவ்வுலகத்திலுள்ள கஷ்ட நஷ்ட துன்பங்களெல்

லாம், அந்தப் பரம காட்சியின் எண்ணத்தினுல் மாத்திரம் லேசாக இருக்கும், பரிசுத்தமாக இருக்கும். எத்தனையோ மாற்றங்கள் நிறைந்துள்ளவாயிருக்கிற இப்பூலோக ஜீவியம் அழிந்துபோகும். ஆனுல் அந்த மேலோகமோ எப்போதும் நிலைநிற்கும். இந்தக் காட்சிதான் என் கண்முன் எப்போதும் காணப்படுகிறது. என்னுடைய ஆத்துமாவுக்கு முசிப்பாறுதலையும் நிச்சயத்தையும் கொடுக்கிறதும் அந்த நம்பிக்கைதான்."

INDIAN FAMINES.

இந்தியாவின் பஞ்சங்கள்.

நமது இந்து தேசத்தை முன்னே இந்து அரசர்களும் மகம்மதிய அரசர்களும் ஆண்டு வந்தார்கள். அக்காலத்தில் கொடிய பஞ்சங்கள் உண்டாகவில்லை. அடிக்கடியும் வரவில்லை. ஆனுல் இப்போ பத்து பன்னிரண்டு வருஷங்களாக கொடிய பஞ்சங்கள் உண்டாகி இந்து தேசத்தில் பல பாகங்கள் மகா நிர்ப்பந்த நிலமையிலிருக்கின்றன. இதற்கு காரணம் பிரிட்டிஷ் ராஜாங்கத்தாரின் அரசாட்சிதான் என்று அநேக ஜனங்கள் நினைக்கிருர்கள்.

இது உண்மையல்ல என்று நாம் ரூபித்துக் காண்பிப்பது மகா கஷ்டம். ஏனென்ருல் நாகரீகமில்லாத ஜனங்கள் தாங்கள் கண்டதும், அனுபவித்ததுமான பஞ்சகாலத்தைக்குறித்து வெகு லேசாய் ஞாபகம் பண்ணிக்கொள்ளலாம். ஆனுல் வெகு காலத்திற்குமுன் உண்டான பஞ்சங்களைக்குறித்து அவர்கள் கேள்விப்பட்டது மாத்திரமேயன்றி கண்ணுல் காணவில்லை. ஆதலால் அதைக் குறித்து மற்றவர்கள் இந்தக் கொடிய பஞ்சங்களெல்லாம் அடிக்கடி வரக்காரணம் பிரிட்டிஷ்காரருடைய கொடிய அரசாட்சிதான் என்று சொல்லும்போது உடனே நம்பிக்கொள்வார்கள். இதினிமித்தம் பெரிய துன்பங்கள் வரும்.

சில நாட்களுக்கு முன்னே ஒரு புஸ்தகம் பிரசுரமாச்சுது. அதிலே பிரிட்டிஷ் ராஜாங்கத்தார் இந்த பஞ்சங்கள் உண்டாகிறதற்கு காரணமானதொன்றும் ஒரு போதும் செய்ததில்லையென்று அநேக திருஷ்டாந்தங்களாலும், உண்மையான சங்கதிகளாலும் ரூபித்துக் காட்டியிருக்கிறது. பூர்வத்தில் நடந்த சங்கதிகளை காண்பிக்கிற ஆதாரங்கள் அல்லது றெக்கார்டுகள் இல்லை. அதினுல் அப்போது நடந்த பஞ்சங்களைக் குறித்து ஒன்றும் திட்டமாய் எழுதப்படவில்லை. ஆனுல் இந்துப்புராணமாகிய றிக் வேதத்தில் (Rig Veda) உள்ள பாடல்களில் மழைக்காக எத்தனையோ ஜெபங்கள் ஏறெடுக்கப்படுகிறதுபோன்ற அநேக பாடல்கள் நிறைந்திருக்கிறது. அதினுல் இப்போது போலவே முன்னேயும் பஞ்சங்கள் உண்டாயிருந்தன என்று அறியலாம். கி. பி. 917-முதல் 918-வரையும் காஷ்மீரத்தில் கருப்புக்காலம் உண்டாகி, ஜனங்கள் மகா கஷ்டத்துக்குள்ளும் நஷ்டத்துக்குள்ளும் ஆனுர்கள் என்றும், ஜீலம் நதி முழுவதும் பிரேதங்களால் நிறைந்திருந்ததென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதன்றி மந்திரிமார்கள் அதிக கடும் விலைக்கு அரிசி விற்று தனவந்தாரனுர்களாம். பூர்வகால புஸ்தகமொன்றில் இவ்வளவு திட்டமாய் அக்காலத்து கொடிய அரசாட்சியையும், கொடுமையையும் குறித்துச் சொல்லியிருக்க, பிரிட்டிஷ் ராஜாங்கத்தார் இதற்கு விரோதமாக, பஞ்சகாலத்தில் எத்தனையோ நன்மைகளைச் செய்து வருவதை நமது கண்கள்

காணவில்லையா? அல்லது காதுகள் கேட்கவில்லையா? 1291-ம் வருஷம் மகா கொடிய ஒரு பஞ்சம் வந்தது. மறுபடியும் 1348-முதல் 1345-வரை நீண்ட பஞ்சமும் மழைத்தாழ்ச்சியும் வரவே சுல்த்தான் மகம்மதுவின் ராஜ்யம் முழுவதையும் இல்லாமலாக்கிவிட்டது. பஞ்சம் ஒரு தேசத்தில் வருவது சுயமாக அல்ல, ஏதாகிலும் பெருநஷ்டம், மழைத்தாழ்ச்சி, யுத்தம் முதலியவைகளால்தான் ஆரம்பிக்கிறது. 1597-ம் வருஷம் ஜாம்மிற்டா என்னும் சிந்து நாட்டு அரசன், மிக நிஷ்டூரமான காரியங்களை நிறைவேற்ற அந்நாட்டு தானியங்களையெல்லாம் அழித்துவிட்டான். அதற்கு 13-வருஷங்களுக்குப்பின் மிர்சா ஷாஹுமாயுன் தானியம் விதைக்கவேகூடாது என்று கட்டளையிட்டு ஜனங்களெல்லாரிடமும் பத்திலொன்று வாங்கின வரியினால் தரித்திர நிலைமையிலானார்கள்.

1396-ம் வருஷம் ஆரம்பித்த பஞ்சம் 12-வருஷங்களாக இருந்ததென்று ஒரு இந்திய கட்டுக்கதை உண்டு. ஆனால் இது முழுவதும் நிஜமன்று. ஒரு சங்கதி உண்மை. தக்ஷணத்தில் அடிக்கடி பஞ்சம் உண்டாகிறதென்பது நிச்சயம். 1433, 1630, 1660, 1685-இந்த வருஷங்களில் மகா கொடிய பஞ்சங்கள் உண்டாயிருந்தது என்று சரித்திரத்தில் வாசிக்கிறோம்.

சரித்திரம் மெய்யானால் இவ்வித கொடிய பஞ்சகாலத்தில் என்ன பயங்கரமான துன்பமும், வருத்தமும் ஜனங்களுக்கு உண்டாயிருக்கும்! எத்தனையோ ஜனங்கள் மாண்டிருப்பார்கள்! தற்காலத்திய ஜனங்களால் அதை கிரகிக்க முடியுமோ! அப்பேர்ப்பட்ட பஞ்சம் ஒன்றில் அநேக ஜனங்கள் பசியின் கொடுமையை ஆற்றமுடியாமல் திரள்திரளாய் குடும்பம் குடும்பமாய் ஒரு ஆற்றில் முழுகி அமிழ்ந்து உயிரை விட்டார்கள் எனக் கேள்வி. அப்போ நடந்தவைகளை மகா பரிதாபமாய் விஸ்தரித்து எழுதியிருக்கிறது. "எத்தனையோ இடங்களில் மனிதர் தங்கள் ஜீவனை ஒரு ரோட்டிக்கு ஈடாகவும், அந்தஸ்தை ஒரு கேக்குக்கு ஈடாகவும் கொடுத்ததோடு, மற்றவர்களுக்கு தானதர்மங்கள் செய்த கைகள் பிச்சைக்காக கைகளை நீட்டுங்காலமும் வந்தது." என்ன பரிதாபம்! சூரத்தில் மாத்திரம் முப்பதினாயிரம் ஜனங்கள் மாண்டார்கள். ஆராய்ந்து பார்த்தால் பிரிட்டிஷ் ராஜாங்கத்தார் காலத்தில் நமது தேசத்தில் இத்தனை கொடிய பஞ்சம் வரவில்லை. ஜனங்கள் இவ்வித கஷ்டம் அடைய அவர்கள் விடவுமில்லை. பிரிட்டிஷ் ராஜாங்கத்தார் காலத்திலும் பஞ்சங்கள் இந்தியாவில் வந்திருக்கின்றன. அதிகமாக ஈஸ்ட் இந்திய கம்பெனியார் காலத்திலேதான். பிரிட்டிஷ்காரர் பஞ்சம் வராமல் தடுக்க தங்களாலான முயற்சி செய்து வருவதோடு பஞ்சம் வந்துவிட்டால் ஜனங்கள் படுகிற கஷ்டத்தை நிவிர்த்தி செய்யவும், ஆகாரம் சவதரித்துக்கொடுக்கவும் தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்வார்கள். வருஷங்கள் செல்ல செல்ல அவ்வித ஏற்பாடுகள் அதிகப்பட்டு வருகின்றன. ஈஸ்ட் இந்திய கம்பெனியார் சில சமயங்களில் தங்கள் கடமைகளில் தவறியிருந்தபோதிலும், பஞ்ச நிவிர்த்தி விஷயங்கள் சுதேச ராஜ்யங்களில் நடக்கிறதைவிட பிரிட்டிஷ் நாடுகளில் அதிகம் நடந்துவந்தது. பிரிட்டிஷ் ராஜாங்கம் வந்ததினால்தான் இந்தியாவில் பஞ்சம் வந்ததென்று ஒருபோதும் சொல்லக்கூடாது. ஏனென்றால் தற்காலத்திலிருக்கிறதைவிட பிரிட்டிஷ்காரர் வருமுன்னே இந்தியாவில் பஞ்சம் அதிகமாயிருந்த

தென்றும், அதிகமான நஷ்டத்தை விளை வித்ததென்றும் நம்புவதற்கு அநேக நியாயங்களிருக்கின்றன.

தன்னைத்தான் சார்ந்திருத்தல்.

பையன்களும் பிள்ளைகளும் தாங்கள் பள்ளிக்கூடத்தில் புஸ்தகங்களிலிருக்கிற வைகளை மாத்திரம் படித்தால், படிப்பில் தேறினவர்களாயும், ஜீவியத்தில் நேரிடும் எல்லாக் காரியங்களுக்கும் ஏற்றவர்களா யுமிருப்பார்களென்றெண்ணுகிறார்கள். இது ஒரு பெரிய தப்பிதம். புஸ்தகத்தி லிருக்கிறவைகளை மாத்திரம் படிப்பிக் கிற பள்ளிக்கூடம், அதில் படிக்கிற பிள் ளைகளுக்கு செய்யவேண்டிய கடமையில் தவறுகிறது. ஜீவியத்திற்குப் பிரயோஜன மான சில பாடங்கள் பள்ளிக்கூடத்திலே யாவது அல்லது அதற்கு வெளியே யா வது படிக்கப்படலாம். ஆனால் ஒரு பைய னாவது பிள்ளையாவது அந்தப் பாடங்களை எங்கேயாவது படிக்காவிட்டால், அவர் கள் ஜீவியத்தில் அநேக தவறுதல்கள் வருமென்பது நிச்சயம். அதாவது ஜீவிய ஓட்டத்தில் வருகிற அநேக கஷ்ட சம்ப வங்களில் ஏற்றவிதமாய் நடந்துகொள் ளக்கூடாமலிருப்பார்கள். அநேகர் அப் பாடங்களை அறியாமலே ஜீவிய ஓட் டத்தை முடிக்கிறார்களென்றாலும், அவர் களாவது மற்றவர்களாவது அறியாவிட் டாலும், அவர்களுடைய ஜீவியம் தவறு தலே.

ஜீவிய ஓட்டம் நிச்சயமாகவே பிரயோ ஜனமாயிருக்கும்படியாக ஒவ்வொரு பையனும் பிள்ளையும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பாடங்களென்னவென்று பார்ப்போம்.

அநேகமாயிருக்கிற அப்பாடங்களில் விசேஷித்த இரண்டு காரியங்கள் **தன் னடக்கமும், தன்னை சார்ந்திருத்தலுமே.** இவ்விரண்டும் என்னவென்று தெரியுமா? அநேக பிள்ளைகள் தங்களுக்குப் பிரிய மில்லாத காரியங்களைத் தங்கள் பெற் றோர் கண்டிப்புப்பண்ணுகிறதினால் செய் கிறார்கள். அவர்கள் எதைச்செய்யவேண் டும், எதைச் செய்யக்கூடாதென்பதை பெற்றோர் சொல்லும்படியாக எதிர்பார்க் கிறார்கள். அவர்கள் இப்படிச்செய்வது ஒருவாறு நல்லகாரியந்தான். ஆனால் எப்போதும் அவர்கள் இப்படிச்செய்ய முடியாது. கொஞ்சக்காலத்திற்குப்பின் அவர்கள் தங்களுடைய சொந்தப் பையன் களையும் பிள்ளைகளையும் நடத்தவேண்டிய திருக்கும். அப்போது அவர்கள் என்ன செய்யவேண்டுமென்று யாரிடம் எதிர் பார்க்கக்கூடும்? அப்போது தாங்களே காரியங்களை நடத்தவேண்டியதிருக் குமே. அதை எப்படிச் செய்யவேண்டு மென்பதை அவர்கள் படிக்கவேண்டும். அல்லாவிட்டால் அவர்கள் தங்கள் நா டோடிய கடமைகளை நன்றாய் செய்ய மாட்டார்கள். அவர்கள் செய்யவேண் டிய காரியங்களை மற்றவர்களால் ஏவப் படாமல் தாங்களாகவே செய்யப் படிக்க வேண்டும். படியாவிட்டால் அவர்கள் உபயோகமற்றவர்களாயிருப்பார்கள். புருஷர்களாய் தங்கள் குடும்பத்தை ஆத ரிக்கவேண்டியதாயிருக்குமானால், அவர் கள் தங்கள் கடமையை நன்றாய் செய்ய முடியாது.

உலகத்திலிருக்கிற ஒவ்வொருவரும் ஐசுவரியனாயிருந்தாலும் ஏழையாயிருந் தாலும், உயர்ந்தோரானாலும் தாழ்ந்தோ ரானாலும், மற்ற எவரானாலும் ஏவப்படா மல் தாங்களே காரியங்களை நடத்தப் படிக்கும்வரைக்கும் அவர்கள் ஜீவியம்

தவறுதலாகவேயிருக்கும். இதனால் நாம் மற்றவர்களிடத்தில் ஆலோசனை கேட்கக் கூடாதென்றல்ல, நாம் எப்போதும் நமக்குத் தெரிந்த ஞானமுள்ள சினேகிதரிடத்தில் ஆலோசனை கேட்டே நடக்கவேண்டும். ஆனால் அந்த ஆலோசனை சரியானதா என்று அறியும் திறமையும், நாம் நடக்கவேண்டிய வழியைத் தெரிந்து கொள்ளும் ஞானமும் நமக்கு இருக்க வேண்டும்.

ஒருபையன் தன்மேல் சார்ந்திருத்தலாகிய இச்சிறந்தகுணத்தை எப்படிப்படித்தானென்று ஒரு சரித்திரம் சொல்லுகிறேன். அமெரிக்காவில் எல்லாராலும் கண்யமாய் எண்ணப்பட்ட ஒரு மனுஷனிருந்தார். அவர் மனஉறுதியுள்ளவராயும், தன்மேல் சார்ந்தவராயும், வாக்குவல்லமையுடைய போதகராயுமிருந்தார். ஆனால் அவர் பள்ளிக்கூடத்தில் படித்த பாடங்களே அவரை மனஉறுதியுடையவராக்கியிருந்தது. அவர் பள்ளிக்கூடத்தில் படித்துக்கொண் டிருக்கும்போது ஒருநாள் ஒரு கணக்கை கரும்பலகையில் செய்ய முடியாமலிருந்தார். அவருடைய உபாத்தியாயர் அவரைப்பார்த்து, "அந்தப்பாடத்தை கட்டாயமாய்ப் படிக்கவேண்டும்" என்று அமரிக்கையாய் ஆனால் அதிக உறுதியாய்ச் சொன்னார். அவர் ஒரு போக்கையாவது ஏற்றுக்கொள்ளாமல், "அந்தப்பாடம் படிக்கப்படவேண்டும்; அது படிக்க முடியாதென்று எந்தப்போக்கும் எனக்குக் கொடுக்கக் கூடாது" என்று சொன்னார்.

அப்போது பையன் உபாத்தியாயரைப் பார்த்து, "நான் அதை இரண்டுமணி நேரம் படித்தேன்" என்றான். அப்போது உபாத்தியாயர், "அது எனக்குக் கவையில்லை. எனக்குப் பாடம் ஒப்புவிக்கப்படவேண்டும். நீ அதைப் படியாமலேயிருக்கலாம் அல்லது பத்து மணி நேரம் படிக்கலாம். அது உன் பிரியம். ஆனால் எனக்குப் பாடம் ஒப்பிக்கப்படவேண்டும்" என்றார்.

இன்னொரு சமயத்தில், உபாத்தியாயர் ஒரு கணிதத்தை பலகையில் மற்றப்பையன்களுக்கு விளக்கிக் காட்டும்படி அந்தப் பையனை அனுப்பினார். அவன் அதைச் செய்துகொண்டிருக்கும்போது, உபாத்தியாயர் "அது அப்படியல்ல" என்று சத்தமிட்டுச்சொன்னார். பையன் சந்தேகித்து, திரும்பவும் முதலிலிருந்து துவக்கினான். அச்சமயத்திலும் உபாத்தியாயர் கண்டிப்பாய் "அல்ல" என்றார். பையன் தன் மனசு குழம்பி தன் இடத்திற்குப்போய் உட்கார்ந்தான். இன்னொரு பையன் கணிதத்தைச் செய்யத்துவக்கினான். அவன் செய்ததையும் உபாத்தியாயர் "அல்ல" என்று சொல்லி நிறுத்தினார். ஆனால் அந்தப் பையன் அத்தோடு நிறுத்திவிடாமல் கடைசிவரைக்கும் அதைச்செய்து கணக்கை சரியாய் முடித்தான். அப்போது முதல் பையன் உபாத்தியாயரைப்பார்த்து, "நான் அப்படித்தானே செய்தேன். நீர் 'அல்ல' என்று சொன்னீரே" என்றுகேட்டான். அப்போது உபாத்தியாயர் உத்தரமாக, "நான் அல்ல என்று சொன்னபோது நீ 'ஏன் அது அப்படித்தான்' என்று சொல்லி உன் கணக்கை முடிக்கவில்லை? உன் பாடத்தைப் படிக்கிறது மாத்திரம் போதாது. அது உனக்கு நன்றாய்த் தெரிகிறதென்று நீ பார்க்கவேண்டும். உன் பாடம் உனக்குத் திட்டமாகும் வரைக்கும் நீ அதைப் படித்ததாகச் சொல்லமுடியாது. உலகமுழுதுவதும் 'அல்ல' என்று சொன்னாலும், நீ 'ஆம்' என்று சொல்லி, அதை ரூபித்துக்காட்டக் கூடியதாயிருக்கவேண்டும்" என்று சொன்னார்.

இவ்வகையாய் அந்தப்பையன் படித்த பாடம், கணக்கு முதலிய முக்கியமான பாடங்களைவிட அவனுக்கு பிரயோஜனமாயிருந்தது. அவன் மன அடக்கத்தையும் தன்மேல் சார்ந்திருக்கும் குணங்களையும் அடைந்தவனானன்.

MATERNITY WITHOUT SUFFERING.

கஷ்டப்படாமல் குழந்தைகளைப் பெற்றுவளர்த்தல்.

சாதாரணமாய் ஜனங்களுக்குள்ளே இருக்கும் அபிப்பிராயம் யாதெனில் ஒரு ஸ்திரீ குழந்தை பெறப்பெற அவளுடைய தேக சௌக்கியம் கெட்டுப்போவதோடு, பெலவீனமுமதிகப்பட்டுப் போகிறது என்பதே. ஆனால் கடவுள் ஒரு ஸ்திரீயை சிருஷ்டித்தது அவள் இல்வாழ்க்கைக்குள் பிரவேசித்து, பிள்ளைகளை பெற்று குடும்பக்காரியாகி இருப்பதற்காகவுந்தான் என்பதை நாம் அடிக்கடி மறந்து போகிறோம். பிள்ளைப்பேறு என்னும் பாரத்தை தாங்குவதற்கு தகுந்த சக்தியையும், ஏற்பாடுகளையும் அவர் செய்திருக்கிறார். ஒரு ஸ்திரீ பூரண பக்குவமடைய சரீர ஆத்தும சன்மார்க்க வல்லமை அவளுக்கு உண்டு. தன்னை "தாய்" என்று அழைக்கிற சிறு குழந்தைகளை போஷிக்கத்தக்க திராணியும் அவளுக்கு கடவுளால் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இப்படிச் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட அந்த ஸ்திரீ தன் இஷ்டப்படி நடந்து தன்னை கெடுத்துக்கொள்ளும்போதும் அல்லது வேறே தொழில்களில் பிரவேசித்து தன் நேரத்தைப் போக்கும்போதும், இல்வாழ்க்கையில் திடீரென பிரவேசிக்க நேரிட்டால் மனைவியாக தான் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்ய சக்தி ஒன்றும் இருக்காது. இயல்பாக ஜீவித்து தன் பலத்தை வீணுக்காவிட்டால், குழந்தைகள் பிறக்கப் பிறக்க பலன் அதிகமாகிக் கொண்டு ஆரோக்கியமாயுமிருப்பாள். அதிக குழந்தைகளை பெற்ற ஸ்திரீகளை நாம் கவனித்தால் மற்ற ஸ்திரீகளை விட அதிக காலம் உயிரோடிருக்கிறதை நாம் பார்க்கிறோம். அதிலிருந்து குழந்தைப்பேற்றினல் ஒரு ஸ்திரீயின் ஆயுள் குறுகிப்போகாது, ஆயுள் நீடிக்கும் என்பது ருசுவாகிறது. அதன்றி இயல்புக்கு விரோதமாய் ஜீவியம்செய்து வந்தால்தான், குழந்தை பிரஸவம், முன்னும் பின்னும் துன்பத்தை உண்டாக்குமேயன்றி மற்றப்படி எப்போதும் சந்தோஷத்தையும் பெலனையும் உண்டாக்கும்.

கலியாணம் பண்ணி பிள்ளைபெற்ற ஸ்திரீகள் கலியாணம் பண்ணாத ஸ்திரீகளைவிட, சரியான ஜீவியம் செய்தால், அதிக காலம் உயிரோடிருக்கிறார்கள் என்பது ரூபித்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. கர்ப்பமாயிருக்குங்காலத்தை ஆராய்ந்து பார்த்தால் ஒரு ஸ்திரீ நல்ல சுகமாயிருக்குங்காலமன்றி ஒருபோதும் நோய்ப்பட்ட காலமல்ல. அப்படி ஏதாகிலும் நோய் அச்சமயம் வந்தால், அது அந்த ஸ்திரீயின் கர்ப்ப குற்றத்தினிமித்தம் உண்டானதென்று எண்ணவேண்டுமேயொழிய, இபற்கையால் உண்டானதென்று ஒருபோதும் நினைக்கக்கூடாது.

ஸ்திரீகளின் சரீரம் இயல்பாக பிள்ளைபேற்றுக் கேற்றதாக உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த இயல்புபிரமாணத்துக்கு அடங்கி நடக்க இஷ்டமில்லாத ஸ்திரீதான் அதற்கு விரோதமாய் நடந்து தன் தேக சுகத்தையும் ஆத்தும இன்பத்தையும் தன்னைவிட்டு பிரித்துப்

போடுகிறார்கள். நல்லது, இவ்விதமாக கடவுளால் அமைக்கப்பட்ட இந்த இயல்புப்பிரமாணத்தைப் பின்பற்றி ஒரு ஸ்திரீ நடப்பாளானால் பிள்ளைப்பேறு ஒருபோதும் கஷ்டத்தைக் கொடுக்காது.

இதை வாசிக்கிற அநேகர் தங்களுக்குள்ளே "எத்தனையோ ஸ்திரீகள் மகா பெலவீனமாய் ஆயாசமாய் கஷ்டப்பட்டு இருக்கையில், தங்களுக்கு இஷ்டமானாலும் அல்லாவிட்டாலும் பதினெட்டு மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை அல்லது அதற்கு குறைவாய்கூட அடிக்கடி குழந்தைபெறக் கட்டாயப்பண்ணப்படுகிறார்களே! அது நியாயமா?" என்று கேட்பார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட சங்கதிகள் மகா பரிதாபம். அப்பேர்ப்பட்ட நிலைமையிலிருக்கும் ஸ்திரீகளோடு நாம் அதிகம் அநுதாபம் காண்பிப்பதோடு, அந்த ஸ்திரீகளை எப்போதும் சந்தோஷப்படுத்தி அவர்கள் பாரங்களையும் லேசாக்கவேண்டும், அவர்களுக்கு மேலாகத்தக்க புத்தி கற்பிக்க வேண்டும்.

சரீரம் நன்றாக வேண்டுமானால், நம்முடைய புத்தி நன்றாகவேண்டும். நம்முடைய மனதில் ஒரு விஷயத்தைக்குறித்து அதிகமாக நினைத்தால் சரீரமும் அப்படியே இளைத்துப்போகிறது. பிள்ளைப்பேற்றினால் தேகம் பெலவீனப்படும் என்று நினைத்துக்கொண்டே இருந்தால், தேகம் பெலவீனமாகவே போகும். ஆகையால் ஸ்திரீகள் தங்கள் மனதை எப்போதும் தைரியப்படுத்திக்கொண்டே இருக்கவேண்டும். ஒரு ஸ்திரீக்கு கடவுள் இயல்பாக அமைத்திருக்கும் சகல காரியங்களையும் கவனித்தால் பிள்ளைகளைப் பெறுமலோ அல்லது ஒன்று இரண்டு மாத்திரம் பெறுவதைவிட ஒரு குடும்பத்துக்கு அவசியமான பிள்ளைகளைப் பெற்று அவர்களை நன்றாக வளர்த்துவருவது எல்லாக்காரியங்களிலும் அதிக மேன்மையானதாய் இருக்கிறது. கலியாணம் பண்ணாத ஸ்திரீயும், குழந்தை பெறாத ஸ்திரீயும், எப்போதும் தன் காரியத்தை மாத்திரம் பார்த்துக்கொண்டு, தன் கண்ணுக்கு இன்பத்தையும், தன் மனதுக்கு களிப்பையும் உண்டுபண்ணுபவைகளை மாத்திரம் எப்போதும் கவனிக்கவேண்டியதிருப்பதால் ஒருவகையான வெறுப்பும் சலிப்பும் உண்டாகிப்போகிறது. ஆனால் பிள்ளைகள் உள்ள தாய்க்கோ தனக்கு வேண்டியவைகள் மாத்திரமல்ல தன் பிள்ளைகளுக்கு வேண்டியவைகளையும் கவனிக்கவேண்டியதிருப்பதாலும், அவர்கள் தன்னை சந்தோஷப்படுத்துவதாலும், முன்னிலும் மேலான காரியங்களைச்செய்ய அவர்கள் வழிவிடுவதாலும், அவள் மனதில் சந்தோஷமும், முன்னிலும் நற்காரியங்களைச் செய்து நம் பிள்ளைகளுக்கு நல்ல மாதிரியைக் காண்பிக்க வேண்டுமென்ற ஆவலும் அதிகப்படுகிறது. ஆகவே அவள் சுகம் விர்த்தியடைந்து ஆயுளும் நீடிக்கிறது.

இல்வாழ்க்கைக்குள் பிரவேசிக்கும் ஒரு புருஷனும், ஸ்திரீயும் தங்கள் குடும்பம் சகலவிஷயத்திலும் மேன்மையுள்ளதாயிருக்க வேண்டுமென்ற ஆவலோடு, அடக்கமுடையவர்களாய், சன்மார்க்க வழியில் ஜீவிப்பார்களானால் அவர்களே உத்தம புருஷனும், உத்தம ஸ்திரீயுமாவார்கள்.

மேற்கூறிய வார்த்தைகள் **எம்மா ஏஞ்சல் டிரேக்** என்னும் ஓர் டாக்டர் துரைசானியால் எழுதப்பட்ட "கஷ்டமில்லாமல் பிள்ளைகளை பெற்று வளர்த்தல்" என்னும் புஸ்தகத்திலிருந்து எடுத்தெழுதப்பட்டது.

THE LITLE GIRL AND THE ANT.

சிறுபெண்ணும் எறும்பும்.

சுரோஜா என்னும் பெண் தரையில் உட்கார்ந்துகொண்டு, சுறு சுறுப்புள்ள ஜெந்துவாகிய எறும்பு வேலை செய்வதைப் பார்த்து 'ஓ எறும்பே, நீ என்ன வேலை செய்கிறாய் என்று சொல்லமாட்டையா?' என்று கேட்டாள்.

எறும்பு பிரதியுத்தரமாக: "என்னுடைய வீட்டுக்கு ஒரு புது கதவைக் கட்டுகிறேன். இதைவிட அழகான ஒரு கதவு இருந்தது. அதை இன்னொரு எறும்பு உடைத்துவிட்டது. இந்த வட்ட துவாரம் என்னுடைய புது வாசல்" என்றது.

"ஜன்னல்கள் எங்கே?" என்றாள் சுரோஜா. "எங்கள் வீட்டிற்கு ஜன்னல்கள் கிடையாது. ஆனால் நாற்பது மெத்தைகள் உண்டு" என்று எறும்பு கூறிற்று.

'அதென்ன ஆச்சரியம்! உன் வீட்டைப்பார்க்க எனக்கு எவ்வளவோ ஆசையாயிருக்கிறது' என்றாள் பெண்.

"நல்லது உனக்குக் கூடுமானால் உள்ளேவா. அப்போ நீண்ட நிலவறைகளைக் காண்பாய். அவைகள் வழியாய்ப்போய் எல்லா மெத்தைகளையும் பார்க்கலாம். அவைகள் உள்ளே இருக்கும் சின்ன அறைகளும் மிக நேர்த்தியாயிருக்கும்" என்றது.

'நல்லது, இப்போ நீ என்ன செய்கிறாய்?' என்றாள் பெண். "நான் என் உடுப்பை சுத்தம்செய்கிறேன். ஏனெனில் நாங்கள் எப்போதும் சுத்தமாய் இருக்க விரும்புகிறோம். மயிருள்ள எங்கள் முன்னங்கால்களால்தான் உடுப்பைத் தேய்த்துத் துடைப்போம். நான் செய்கிறதைப் பார். எங்கள் எச்சில்தான் சோப். எங்கள் மெதுவான நாக்குதான் எங்கள் கடற்பஞ்சு" என்றது எறும்பு.

சுரோஜா அதிகம் சிரித்துக்கொண்டு, "நல்லது உன் பிள்ளைகளைக் குறித்து ஏதாகிலும் சொல் பார்ப்போம்" என்றாள்.

"நாங்கள் எங்கள் பிள்ளைகளை மிகப் பட்சமாய் நடத்துவோம். கவலையாய்ப் பார்ப்போம். மழைநாளில் அவைகளை கீழ்த்தட்டுகளுக்குத் தூக்கிக்கொண்டு போவோம். அங்கே நல்ல அனலாயும், தரை உலர்ந்ததாயும் இருக்கும். வெயிற் காலத்தில் மேல்தட்டுகளுக்குக் கொண்டு வருவோம். சில சமயங்களில் அவைகளை வெளியே வெயிலில் கொண்டுவருவோம். நல்லது நான் இப்போது என் வீட்டுக்கு போகவேண்டும்" என்று சொல்லி தன் புற்றுக்குள் ஓடி மறைந்துபோனது.

அப்போ சுரோஜா குனிந்து அந்தச் சிறு துவாரத்துள்ளே பார்க்கும்போது, அவளுடைய கையில் ஏதோ ஒன்று துள்ளிக்குதித்தது. அப்போ அது என்னவென்று பார்த்தால் வெட்டுக்கிளி ஒன்று பச்சை கால்சட்டை, மேல்சட்டை, தொப்பி போட்டுக்கொண்டு வெளியே ஆகாயத்தில் குதித்தது.

சுரோஜா அதைப்பார்த்து: 'நீ எப்படி அவ்வளவு லேசாய் குதிக்கக்கூடும்?' என்றாள்.

"நீ என்னுடைய கால்களைப்பார். பின்னங்கால்கள் மற்றவைகளைவிட இரண்டு மடங்கு பெரிதாயிருக்கிறது" என்று வெட்டுக்கிளி சொன்னது.

"நீ உன் வீட்டை எப்படிக் கட்டுகிறாய்?" என்று சுரோஜா கேட்க:

"நாங்கள் வீடு கட்டுகிறதில்லை. புல்லுக்குள்ளே எங்கள் வீடு இருக்கிறது. எங்கள் உடையும் புல் நிறமாயிருப்பதை

நீ ஒருவேளை கவனித்திருப்பாய். அந்த நிறந்தான் எங்களைப் பாதுகாக்கிறது" என்றது.

"உங்கள் பிள்ளைகளைப் பற்றி கொஞ்சம் சொல்வாயா?" என்றாள் சுரோஜா மறுபடியும்.

"சிறு வெட்டுக்கிளிகள் முட்டையிலிருந்து வெளிப்பட்டவுடனே, தாய் தகப்பனைப்போலவே அதிகமான ஜாடையிருக்கும். செட்டைகள் மாத்திரம் சரியான பச்சை நிறமாயிருக்காது. நல்லது நான் இனி ஒரு நிமிஷங்கூட இங்கே நிற்கமுடியாது என்று சொல்லிக் கொண்டே பறந்து போய்விட்டது.

CIGARETTE: ITS EVILS AND THE BATTLE AGAINST IT.

சிகரெட்: அதினாலுண்டாகும் தீமைகள், அதினோடு எதிர்த்து நிற்குதல்.

தற்காலம் உலக முழுவதிலுமுள்ள பையன்கள், வாலிபர் இவர்களில் அனேகருக்கு துன்பத்தையும், துக்கத்தையும், சேதத்தையும் உண்டாக்குகிற பயங்கரமான தீமைகளில் ஒன்று சிகரேட். இது மற்ற அனேக தீமைகளுக்கும் ஏவிவிடுகிறதினால் இதைக் குறித்து எல்லாரும் எச்சரிக்கையாயிருக்கவேண்டும்.

அதினாலுண்டாகும் **தீமைகள்** சிலவற்றை பின்வருமாறு ஒரு பத்திரிகையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. "முதலாவது: அது வாயையும் தொண்டையையும் சுவாசாசயத்தையும் மூடியிருக்கும் மெல்லிய தோல்களில் எரிச்சலும் உண்டாக்கி, அவை தங்கள் வேலையைச் சரியாய்ச் செய்யாதபடிக்கு கெடுக்கிறது. மேலும் அது சுவாசாசயத்தை நடத்தும் நரம்புகளைக் கொஞ்சம் மரத்துப்போகச் செய்கிறதினால் சிகரெட்டு குடிப்பவனது சுவாசாசயத்தில் ஆகாயம் குறைவுபடுவதினிமித்தம் அவன் சங்கடமடைகிறான்.

இரண்டாவது: அது இருதயத்திலுள்ள நரம்புகளைப் பெலவீனப்படுத்தி அதிக விரைவாக அல்லது அதிக மெதுவாக நாடி அடிக்கும்படி செய்கிறது. சிலவேளை அந்தத் துடிப்பை நிறுத்திப் போடுகிறது. அதினால் இருதயம் சாதாரணமாய்ச் செய்யும் வேலையைவிட அதிகமாய்ச் செய்யவேண்டியதாயிருந்தும் முன்போல இரத்த ஓட்டம் சரியாயிருக்கிறதில்லை. ஆகவே சிகரெட்டு குடிப்பவனுடைய இரத்தம் பூரண சிவப்பு நிறமாயிருப்பதற்கு மாறாக நீலம் கலந்த சிவப்புப் போலாகிறது. அவன் உட்கொள்ளும் ஆக்ஸிஜன் அதிக குறைந்த அளவாயிருப்பதினால் இரத்தம் அப்படியிருக்கிறது. அதினால் அவ்ன் அதிக பலவீனப்பட்டுப்போகிறான்.

மூன்றாவது: புகையிலையானது இரைப்பையிலுள்ள ஆகாரத்தை ஜீரணமாக்கும் நீரை அதிகமாய் சுரக்கச்செய்கிறது. குடிகாரன் நினைத்த நேரமெல்லாம் மதுபானம் குடித்துக்கொண்டிருப்பதுபோல சிலர் என்னேரமும் சிகரெட்டு குடித்துக் கொண்டிருப்பதினால் ஜீரண நீர் அனாவசியமாக எப்போதும் சுரந்துகொண்டே இருக்கிறது. அதினால் இரப்பையும் மிதமிஞ்சி வேலைசெய்கிறது. இப்படி அனாவசியமாக உபயோகமில்லாத வேளைகளிலெல்லாம் ஜீரண நீர் சுரந்துகொண்டேயிருப்பதினால் இரைப்பை வெகுசீக்கிரத்தில் பலவீனப்பட்டுப் போகிறதுமல்லாமல், பிறகு ஆகாரம் ஜீரணிக்கிறதற்கு வேண்டிய நீர் சுரக்காமல நின்றுபோகிறது. அதினால் அஜீரணமுண்டாகி வயி

ற்றிற்கு கெடுதியும் தேகத்திற்கு பல வீனமும் உண்டாகிறது.

நான்காவது : சிகரெட்டு குடிக்கும் பையன்களுக்கு அவர்கள் அயர்ந்து நித்திரை செய்யவேண்டிய போதுமான அளவு நித்திரை வராது. அடிக்கடி நித்திரை கெட்டுப்போகும்.

ஐந்தாவது : அவர்கள் எந்த வேலையையும் செய்ய மனமற்றவர்களாய் போய், தேக அப்பியாசத்தைக்கூட அசட்டை செய்வார்கள். இப்படி ஆகாயம் குறைவுபட்டு சுவாசாசயத்திற்கு வேண்டிய போதுமான ஆக்ஸிஜன் இல்லாமல் இருதயம் பெலவீனப்பட்டு நித்திரையும் குறைந்து போகிறதினால் பையன்களுடைய சரீரம் வளரவேண்டிய வளர்ச்சியின் அளவு குறைந்துபோகிறது."

மேலே சொல்லப்பட்ட இவ்வளவு கெடுதிகள் ஒருவனுடைய கேட்டுக்குப் போதுமானவை. ஆனால் இவைமாத்திரமல்ல இன்னும் அதிக கேடான தீமைகளும் சிகரெட்டு குடிப்பதினால் விளையும். பையன்களுடைய புத்திக்கூர்மை குறைந்து மங்கிப்போகிறது. அவர்கள் கவலையற்றவர்களாயும் மந்தமுள்ளவர்களாயும் ஆகிறார்கள். எந்த உத்தரவாதத்தையும் அவர்களால் சுமக்கமுடியாது. படிக்கவும், ஒழுங்காய் தேகாப்பியாசம் செய்யவும், விளையாடவும் அவர்களால் முடியாது. அவர்கள் எப்போதும் தங்கள் சிகரெட்டைப்பற்றியே நினைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். அவர்களுக்கு எவ்விதத்திலும் அது எப்போதும் தேவையாய் இருக்கும். அது கிடைக்காவிட்டாலும், அல்லது கடையில் வாங்கிக்கொள்ளப் பணமில்லாவிட்டாலும் திருட ஆரம்பிப்பார்கள்.

சிகரெட்டு ஒருவனுடைய சன்மார்க்கத்தைக் குறைத்துப்போடும். ஒரு சமயத்தில் பதினைந்து பையன்கள் நியாயஸ்தலத்தில் குற்றவாளிகளாக நிறுத்தப்பட்டார்கள். அவர்களில் பத்துப்பேர் சிகரெட்டு இல்லாததினால் அதை வாங்கும்படி பணம் திருடினதாக தெரியவந்தது."

அமெரிக்கா கண்டத்தில் இந்த தீய பழக்கம் செய்திருக்கிற தீமை ஜாஸ்தி. அதை எதிர்க்க ஒரு கூட்டக் கட்டுப்பாடு (League) செய்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் முதலாவது சிகரெட்டை, மதுவை உண்டாக்கும் வழக்கங்களுக்கு உட்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஜனங்கள் புகையிலையை பலவிதமாக உபயோகிக்கிறார்கள். அது சிகரெட்டில் அதிகமாக சேர்ந்திருக்கிறது. அதைப் பார்க்கும்போது "இது என்ன தீமையைச் செய்யும்?" என்று சொல்லக்கூடியதாயிருப்பதாலும் சுருட்டுப் பிடிப்பதினால் உண்டாகும் புகையை விட லேசாயும், வாசனை அதிகமாயும் இருப்பதினாலும், லேசாய்ப் புகையை உள்ளே இழுக்கக்கூடியதாயிருப்பதால் வாலிபர் சிகரெட்டை அதிகமாய் விரும்புகிறார்கள். அதினுள் கலந்திருக்கும் வஸ்துக்கள் வெகு சீக்கிரம் புத்தியை ஏமாற்றி, துர்ப்பழக்கத்தை ஜெயிக்கமுடியாதவர்களாக்கிவிடுகின்றன.

ஒருகாலத்தில் சிகரெட்டுகளை அதோடு நைக்கொற்றீன் (Nicotine) என்னும் லாகிரி வஸ்து கலந்திருந்ததால் சாப்பிடக்கூடாது என்று விலக்கியிருந்தது. இப்போதோ அநேகமாய் அதைவிட பயங்கரமான வஸ்துக்கள் அதில் கலந்திருக்கிறதென்றும், அவைதான் ஒரு ஆளின் ஆத்தும சுகத்தைக்கூட கெடுத்துவிடுகிறது என்றும் அறிவோம். லண்டன் லான்ஸற் ('London Lancet') என்னும் பத்திரிகைக்காரர் தங்களால் ஆன பிரயாசப்பட்டு சிகரெட்டு செய்யும் தீமைகளை உண்டாக்குவது எவை என்று பரீட்சித்துப் பார்த்தார்கள். அவை சிகரெட்டு புகையிலை எரிக்கும் சமயம் வெளியாகிறவைகளிலிருக்கின்றன.

NEWS AND NOTES.

வர்த்தமானக் குறிப்புகள்.

சூரத்து நாட்டில் நவ்சாரி என்னுமிடத்திலுள்ள பார்சிகளுக்கென்று கட்டப்பட்ட பெரிய ஆஸ்பத்திரியில் மிக விசேஷித்த காரியமொன்று நடந்தது. அந்த ஆஸ்பத்திரியில் எல்லாராலும் மிக ஏழையாக எண்ணப்பட்ட ஒரு பார்சி நோயாளி இருந்தார். மற்றவர்கள் கொடுக்கும் ஆஸ்பத்திரி செலவு ஒன்றும் அவரால் கொடுக்கமுடியாது என்று ஜனங்கள் எண்ணினார்கள். அவருடைய வியாதி நீங்கி சுகமாகி அவர் வீட்டுக்குப் போகையில் பெரிய டாக்றரிடம் நன்றி சொல்லி தன் ஜீவகால முழுவதும் சம்பாதித்து வைத்திருந்த 17,000 ரூபாயையும் அவர் கையில் கொடுத்து, அதில் வரும் வட்டியை மாத்திரம் தனக்குக் கொடுக்கவும், தன் மாணத்திற்கு பிற்பாடு அந்தத் தொகை முழுவதையும், தாம் சிகிற்சை செய்யப்பட்ட ஆஸ்பத்திரியை அதிகம் செம்மையாக்குகிறதற்காகச் செலவுபண்ணவேண்டும் என்று கேட்டார். டாக்றர் அதை சந்தோஷத்தோடும் நன்றியோடும் பெற்றுக்கொண்டார். ஆச்சர்ய நன்கொடை!

தூரங்களில் நடக்கப்போகும் பூமியதிர்ச்சியைக் குறித்து அறியக்கூடிய ஒரு விசேஷித்த ஆயுதம் சாஸ்திரிகள் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். கடந்த ஜூன் மாசம் 25-ம் தேதி, ஸிம்லாவிலிருந்த அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு ஆயுதத்தினால் 2,000 மைல்களுக்கப்பால் ஒரு பூமியதிர்ச்சி நடக்கப்போகிறது என்று கவர்ன்மென்றார் அறிந்தார்கள். அது மிகவும் கொடியதாயிருக்கும் என்று எண்ணப்பட்டது. அதற்கு அடுத்தநாள் சுமாத்திராவிலுள்ள பற்றேவியா என்னும் ஊரில் பயங்கரமான பூமியதிர்ச்சி உண்டாயிற்று என்று தந்தி வந்தது. இதற்கும் ஸிம்லாவுக்கும் தூரம் 2,000 மைல் இருக்கும். இந்த பூமியதிர்ச்சியினால் தந்தி சமாச்சாரம் போகும் கம்பிகளும், கடல் வழியாய்ப் போகும் கம்பிகளும் உடைந்துபோயிற்று. கவர்ன்மென்று கட்டடங்களும், அநேக வீடுகளும் விழுந்துபோயின. அநேக ஜனங்கள் மாண்டார்கள். இன்னொரு விசேஷித்த காரியமும் நடந்தது. பவளத்தீவண்டை சென்ற ஒரு கப்பல் அங்கே நின்றுபோனது. அக்கப்பல் நிறைய ஜனங்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் எல்லாரும் ஒரு தேசத்திலிருந்து மற்றோர் தேசத்திற்கு குடியேறச் சென்றவர்கள். அந்தக் கப்பல் செல்லவேண்டிய இடத்தில் போய்ச் சேரக் குறிக்கப்பட்ட நாளுக்கு தாமதித்ததினால் அதைத் தேட ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால் மகா ஆச்சர்யப்படத்தக்கதாய், அந்தப் பூமியதிர்ச்சியினால் அலைகள் அந்தக் கப்பலை தள்ளிக்கொண்டுபோய், ஒரு மோசமும் வராத இடத்தில் கொண்டுபோய்த் தள்ளினது. கப்பலைத் தேடினவர்கள் அந்த இடத்தில் அதைக் கண்டுபிடித்து, அதிலிருந்த ஜனங்களை வேறு இடத்திற்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தார்கள்.

கடந்த மார்ச்சு மாசம் கல்குத்தாவில் நடந்த மத்திம சர்வகலாசாலை பரீட்சையில் (Intermediate) ஒரு இந்தியப் பெண் முதன்மையாக ஒப்பேறினாள். அது மிகவும் சந்தோஷமே. அப்பெண்ணின் பெயர் மிஸ் றற்றினி குப்தா. அவள் பெத்யூன் காலேஜில் வாசித்தவள். 400 பேருக்கு மேலாக நின்றாள். அலகபாத்து எம். எ. பரிட்சையில் (Literature) கலை ஞானபாகத்தில் பிரம் நாத் டாஸ் என்

னும் விவாகமான பெண் 400 பேருக்கு மேலாக முதலாவதாய் ஒப்பேறினள். கலியாணமாகுமுன் அவள் பேர் மிஸ் கான்ஸ்றன்ஸ் மைய டாஸ். அப்போ அவள் லக்னவ் என்னும் பட்டணத்தி லுள்ள இஸபெல்லா தோபர்ன் காலே ஜில் படித்து பீ. ஏ. பட்டம் பெற்று, ஐக்ய மாகாணத்திலுள்ள பால்றிமோர் காலேஜில் எம். ஏ. பரீட்சைக்கு வாசி த்து அலகபாத்துக்கு வந்து ஒப்பேறி னள்.

இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னே றைற்ரனிக் என்னும் அலங்காரமான பெரிய புகைக்கப்பல் தன்முதல் பிரயாண த்தில், பனிக்கட்டியோடு மோதி உடை ந்து, அனேக பிரபுக்களும், ஏராளமான ஜனங்களும் மாண்டதை அறிந்து உலக முழுவதும் துக்கமடைந்திருந்ததை நாம் அறிவோம். மறுபடியும் கடந்த மே மாசம் 29-ம் தேதி இன்னொரு பெரிய புகைக்கப்பல் கன்னடா தேசத்திலிருந்து இங்கிலாந்துக்குப் போகையில் சேத மடைந்தது. அதில் 1,400 பேர் பிரயா ணம் பண்ணினர்கள். மூடுபனியிருந்த இடத்தில் நடுராத்திரியில் வேறோர் கப் பல் அதில் மோதி, சில நிமிஷங்களுக் குள் கப்பல் அமிழ்ந்து விட்டது. அச்சம யம் பிரயாணிகள் தூங்கிக்கொண்டிருந்த படியால், அபாயத்தை அவர்களுக்கு அறிவிக்கமுடியவில்லை. அதற்கு சமயம் சற்றுகிலும் இல்லை. கொஞ்ச ஜனங்கள் மாத்திரம் ரட்சிக்கப்பட்டார்கள். 1,000 ஜனங்களுக்கு மேலாக மாண்டுபோனர் கள். அந்தக் கப்பலின் பெயர் அயர்லாந் தின் சக்ரவர்த்தினி.' ('Empress of Ireland'.)

ஐக்கிய மாகாணத்தின் முந்தின பிர ஜாதிபதியாகிய கர்னல் ரூஸ்வெல்ற் துரை, தென் அமெரிக்காவுக்கு கொஞ்ச காலத்துக்குமுன் பிரயாணம் போனர். சாஸ்திர சம்பந்தமாய் அநேக நூதனங் களை அவர் கண்டுபிடித்தார். அவைகளில் முக்கியமானவை நூற்றுக் கணக்கான மைல் நீளமான ஒரு ஆற்றைக் கண்டு பிடித்து, அதை வெட்டித் திருத்தினதே. அந்நதி ஒரு பெரிய காடுநிறைந்த தேச வழியாய் ஓடினது. அந்தப் பிரயாணத் தின் மிக்கப் பாகத்திலும் அவரோடு கூடப்போனவர்களும், அவரும் அதிக கஷ்டத்தை அநுபவித்தார்கள். அதிக விரைவாய்ச் சென்ற நீரோட்டத்தில் அவர்கள் படவுகள் அடிபட்டுப் போயின. நாள்தோறும் சரியான சாப்பாடு அவர்க ளுக்கு கிடைக்கவில்லை. சிலசமயங்களில் இரண்டு மைல்தூரம் மாத்திரம் ஒருநாள் முழுவதும் போனர்கள். கொஞ்ச கொஞ்சதூரம் மாத்திரம் பிரயாணம் பண்ணக்கூடியதாயிருந்தது. அவரு டைய மூத்தமகன் அவரோடு போயிருந் தார். விரைவாய் சென்ற நீரோட்டத்தில் ஒருநாள் அவர் உயிரை இழக்கப்பார்த் தார். ஜுரத்தினால மிஸ்டர் ரூஸ்வெல் றும் மிகக் கஷ்டப்பட்டார். அவரோடு சென்ற ஒருவனுக்கு பைத்தியமுண்டாகி, இன்னொருவனைக் கொன்றுவிட்டு காட் டுக்குள் ஓடிவிட்டான். அதற்கப்புறம் அவனைக்காணவில்லை. இவ்விதக் கஷ்டங் களெல்லாம் அடைந்துகொண்டு, இந்தப் புது ஆற்றைக் கண்டுபிடித்ததோடு சற் றேனும் நாகரீகமில்லாத நிர்வாணிக ளான ஜாதியாரையும் கண்டுபிடித்தார்.

A PRAYER AGAINST EVIL THOUGHTS.
அசுத்த எண்ணங்களை அகற்றி விடக்கூடிய ஜெபம்.

'உமக்கு முன்பாக நாங்கள் நாள்தோறும் செய்துவரும் கேவல ஜீவியத்தையும், நடப்பித்திருக்கும் தப்பிதங்களையும் எங்களுடைய இருதயத்தில் உண்டானதும் அங்கே பேணிவைத்திருக்கிறதுமான அசுத்தமான எண்ணங்களைக்குறித்தும், தீமையான விருப்பங்களைக்குறித்தும் நாங்கள் உமது சந்நிதானத்தில் அறிக்கையிடுகிறோம். இவைகளுக்காக எங்களை சிட்சித்து, நாங்கள் செய்கிற ஒவ்வொரு தப்பிதத்தினின்றும் நாங்கள் திரும்புகிறவரை இருதயத்திலே குத்துண்ணப்பட்டு, நாங்கள் வருத்தப்படும் படியாகவும், எங்களுடைய மனசாட்சியானது துன்மார்க்கத்தினாலே கறைப்பட்டு கேவலப்படுத்தப்பட்டு அதில் உண்டாயிருக்கும் களிம்புகளை நீக்க எங்களுக்கு புதிய ஜீவனைத்தரவேண்டுமென்றும் வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம்.'

THE HIGHEST BRAVERY.
அதிக விசேஷித்த தைரியம்.

ஐக்கிய மாகாணங்களின் பிரஜாதிபதியாகிய ஊட்ரோ உயில்சன் என்பவர் கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன் பின்வரும் வார்த்தைகளை ஒரு கூட்டத்தில் சொன்னார். அவைகளை நாம் எல்லாரும் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்வது நலம், அவைகள் நிஜமானவை.

"யுத்தம் என்பதை நாம் நன்றாய் ஆராய்ந்து பார்த்தால் அது ஒரு நாடகம் போலிருக்கிறது. நாம் ஒருவருக்கொருவர் செய்யவேண்டிய ஆயிரமான கடமைகளை காண்பிக்கிற நாடகக் குறிப்புகள் அதில் உண்டு. நான் ஒருபோதும் யுத்தத்துக்குப் போனதில்லை, சத்துருவின் குண்டு என்மேல் பட்டதில்லை. ஆனாலும் சண்டையில் ஒரு மனிதன் என்மேல் துப்பாக்கி குண்டு அனுப்புவதும், நான் இருக்கிற ஊரிலே வேறோர் மனிதன் என்னைக் கேவலமாய் நிந்தித்துப் பேசுவதும் ஒன்றுபோல்தான். அவன் துப்பாக்கி குண்டு எறிகிறான், மற்றவன் வசச்சொல்லாகிய குண்டு எறிகிறான். அங்கேயும் என் கடமையைக் கஷ்டத்தோடு நிறைவேற்றவேண்டும்; இங்கேயும் அப்படித்தான். துப்பாக்கிகொண்டு சுடும்போது குண்டுபட்டால் என் உயிர் போய்விடும். ஆனால் என்னை நிந்தித்தால் என் இருதயம் காயப்பட்டுப் போய்விடும். நல்லது இப்பேர்ப்பட்ட உலகத்தில் எந்த மனிதன் மிகத் தைரியமும், மன உறுதியும், நல்வழக்கங்களில் மாறாத குணமும் உடையவனாயிருந்து எந்தத துன்பம் வந்தாலும், மற்றவர்கள் எவ்வளவு நிந்தித்தாலும், உற்சாகப்படுத்திப் புகழ்ந்தாலும் ஒரே எண்ணமுடையவனாய், தன் கடமையை சரியாய்ச் செய்வானோ அவன்தான் மனிதர்களில் மிகப்பெரியவன். அப்பேர்ப்பட்ட மனிதனைக் குறித்துதான் ஒரு தேசம் பெருமையாய் பேசக்கூடும். ஆராய்ந்து பார்த்தால் நஷ்டமும் ஜெயமும் ஒரு மனிதனை வஞ்சிக்கிறவைகளேயன்றி வேறல்ல. நம்மைக் குறித்து மற்றவர்கள் புகழ்ந்து பேசினவைகளைக்குறித்து நாம் அடிக்கடி நினைத்து நம்மைப் பெரியவர்களாக எண்ணாமல், நம்முடைய மனச்சாட்சி நம்மைக் குறித்து என்ன சொல்லுகிறது என்றும், மற்றவர்களுடைய மனச்சாட்சி என்ன சொல்லுகிறது என்றும் நாம் நினைக்கவேண்டும்."